

πολλῶν ἐπιτιμώμενον ἐπιφέρων αὐτῶ, καὶ διαβάλλων πρὸς τὰς πολλὰς. ἔτε γὰρ ἔγωγε αὐτὸς τῆτο πώποτε Σωκράτης ἤκῃσα, ἔτ' ἄλλα φάσκοντος
 32 ἀκηκοέναι ἡσθόμην. Ἐδήλωσε δέ· ἐπεὶ γὰρ οἱ τριάκοντα πολλὰς μὲν τῶν πολιτῶν καὶ ἔτ' τὰς χειρίστας ἀπέκτεινον, πολλὰς δὲ προετρέποντο ἀδικεῖν, εἶπέ τις ὁ Σωκράτης, ὅτι θαυμαστόν οἱ δοκεῖ εἶναι, εἴ τις, γενόμενος βῶων ἀγέλης νομεύς καὶ τὰς βῆς ἐλάττης τε καὶ χεῖρας ποιῶν, μὴ ὁμολογήῃ κακὸς βεκόλος εἶναι· ἔτι δὲ θαυμαστότερον, εἴ τις, προστάτης γενόμενος πόλεως καὶ ποιῶν τὰς πολίτας ἐλάττης καὶ χεῖρας, μὴ αἰσχύνοιτο μηδ' οἴοιτο κακὸς εἶναι προστάτης τῆς πόλεως. Ἀπαγγελθέντος δὲ

stroph. Nub. 97 κοινὸν τῶν φιλοσόφων ἔγκλημα vocat. Sed placet mihi sententia Hindeburgii Ernestique, qui ob ea quae praecedunt et sequuntur §. 34. 35, intelligunt λόγων τέχνην διδάσκειν, h. e. docere iuvenes rem inferiorem, dicendo facere superiorem, τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν. Cf. Aristoph. Nub. 112, et Gell. V, 3.

ἔτε αὐτὸς] Haec cum Stephano spuria esse censeo. Primum enim non legit Bessario: tum, si essent ab auctore profecta, pro ἤκῃσα ille scripsisset ἠκῃσαμεν. Quod si vel maxime concesserim, αὐτὸς esse genuinum referrique ad ἔγωγε, cum opponatur ἄλλα: tamen ἔτε ferri nullo modo potest. Itaque auctore etiam Paris. 3 deleui.

τῆτο] H. e. eiusmodi aliquid, quod vulgo Sophistis dabatur crimini.

§. 32. ἐδήλωσε δέ] Falluntur, qui ὁ Κριτίας intelligunt, et in his Bessario, qui vertit: Quod vero infestus erat Socrati propter reprehensiones suas, patet. Debet intelligi πρᾶγμα, ut Cyrop. VII, 1, 30. Sentium loci equidem statuo esse hunc: Res vero declara-

vis. Nam etc. seu, Socratem vero ista lege inprimis esse petendum, patet ex eo, quod, cum etc.

πολλὰς μὲν τῶν πολ.] Dicuntur Xen. Hist. Gr. II, 4 isti triginta tyranni intra octo mensium spatium plures Athenienses trucidasse, quam omnes Peloponnesii in bello decem annorum.

ἔ τὰς χειρίστας] In his Leontem Salaminium, Niceratum Niciae filium, Antiphontem, et ipsum Theramenem unum ex triginta viris, Critiae inprimis crudelitate interfectum. Vid. Xen. Hist. Gr. II, 3. Cf. Nep. in Thrasylb. cap. 1. προετρέποντο ἀδικεῖν] Cf. Plat. Apol. cap. 20.

οἱ δοκεῖ] Haec est genuina scriptura edd. Castal., Steph. sec., Wellf. et Ernest. it. Bessarionis et MS. I, pro σοι δοκεῖ.

μὴ ὁμολογήῃ] Ante haec, et mox ante μὴ αἰσχύνοιτο, Bessario, vertens deinde, haud dubie legit ἔπειτα, eleganter. Sic est Cyrop. I, 6, 11. Locum hunc et similitudinem repetiit Dio Chrysof. Orat. 43 p. 191 ed. Reiskii.

αἰσχύνοιτο — οἴοιτο] Iunt. αἰσχύνοιτο — οἴοιτο, perperam: praesertim cum ante sit ὁμολογήῃ. Ita tamen etiam Paris. I. 3.